

K27 group:

L'OEIL COMPOSÉ / Összetett szem

A Budapesti Francia Intézetben és a Párizsi Magyar Intézetben 2010 május 5-től 2010 július 16-ig, három-három szabadon mozgatható kamera terminál, és egy-egy 6 képernyőből álló monitor terminál van elhelyezve, hogy az egymástól 1500 kilométerre levő párizsi és budapesti látogatók bepillantást nyerhessenek egymás és az intézetek mindennapjaiba, illetve kommunikálhassanak egymással, áthidalva az esetleges nyelvi nehézségeket. A két intézet tereinek összekapcsolása, az interneten keresztül történik.

A projekt alapvetően a kamerakép kreatív használatán alapul, a látogatók a térben mozgatható kamerák képeivel üzenhetnek egymásnak, megváltoztathatják a monitor terminálok megjelenését a rajtuk látható képek cseréjével és a kialakításból adódóan a képernyők elhelyezését, egymáshoz való viszonyát. Kipróbálhatják ennek a kis zárt láncú TV csatornának a szerkesztését, például azt, mit tudnak kezdeni egyszerre három kamera képével és ha a másik oldalról valamiféle reakció érkezik, hogyan reagálnak/válaszolnak kizárólag mozgóképekkel.

Az installáció szellemisége hasonló, az a ötvenes évek ITV (interaktív televízió) kísérleti próbálkozásaihoz, ahol az elképzelés szerint a néző, reakcióival alakíthatta volna a sugárzott műsort. Ezen kísérleti technológiák az információ feldolgozás nehézségei miatt nem terjedhettek el.

A kép nyilvános közvetítése közeli rokona a titkos megfigyelésnek, részben azért, mert hasonló apparátussal történik, szinte ugyanazon a technológián alapul, illetve mindkettő a hatalom eszköze. Michel Foucault francia történész, filozófus, *Felügyelet és büntetés* című művében megállapítja: „Társadalmunk nem a látvány, hanem a felügyelet társadalma”, manapság minden lépésünket térfigyelő kamerák kémlelik, ismeretlenekkel a másik oldalon, a televízió manipulatív erejéről nem is beszélve. Ezeket a jelenségeket is modellezi az installáció, megtükrözve a megfigyelőt és a megfigyeltet.

A projekt lehetőséget biztosít demokratikus részvételre az alkotói folyamatban. Ezen problematikával 1984-ben, a mára egyre ismertebb magyar képzőművész, Erdély Miklós: *Demokratikus Festmény* című műve, a közönség-előadó viszony megosztottságával, szembefordulásával foglalkozik. Próbálja analizálni, feloldani ezt a sajátos mindenki által automatikusan elfogadott helyzetet. Az installáció ezt a másik távolságot, határt is szeretné részben áthidalni.

Alapvetően adott egy eszköz, a technika és művészet metszetéből, mely a világ két publikus pontját kameraképekkel képes összekötni. Ezt használva, egyszerre lehetünk előadók, és maga a közönség.

A projekt, a Contact Promte pályázat nyertes pályaműveként került megvalósításra.